

Sygn. akt VIII C 1706/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 roku

sprawy z powództwa (...) S.a. r.l. w L.

przeciwko K. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1706/15

UZASADNIENIE

W dniu 13 stycznia 2015 roku powód (...) S.a r.l.

z siedzibą w Luksemburgu, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu K. W., w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powództwo o zapłatę kwoty 1.957,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że na podstawie umowy cesji z dnia 25 marca 2014 roku przejął od pierwotnego wierzyciela (...) S.A. zadłużenie pozwanego z tytułu niezapłaconych przez niego faktur VAT oraz not obciążeniowych. **(pozew k. 2-5)**

W dniu 29 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwany podniósł, że rozwiązał umowę z Cyfrowym P., zwrócił dekoder i regulował na bieżąco wszelkie zobowiązania finansowe jakie miał wobec firmy (...). **(nakaz zapłaty k. 6v, sprzeciw k. 8, postanowienie k. 10v)**

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 roku żadna ze stron nie stawiła się, pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, pozwanemu zawiadomienie doręczono w trybie awizo. **(protokół rozprawy k. 34)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 września 2011 roku pozwany K. W. zawarł z pierwotnym wierzycielem, (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o abonament, na czas określony 24 miesiące, na zasadach promocji „Oferta Uniwersalna (Internet dla każdego)”. Integralną część umowy stanowił Regulamin świadczenia Usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu, Regulamin (...)Internet dla każdego” oraz Regulamin korzystania z usługi promocyjnej (...). Pozwany otrzymał od Cyfrowego P. modem wraz z anteną komunikacyjną. **(dowód: kserokopia umowy o abonament wraz z protokołem odbioru sprzętu k. 27-29, okoliczności bezsporne)**

W dniu 25 marca 2014 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z (...)á r.l. w Luksemburgu umowę sprzedaży wierzytelności wobec dłużnika K. W..

W częściowym wykazie wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności z dnia 25.03.2014 roku wskazano, że łączna wysokość zobowiązania dłużnika wynosi 1.448,94 zł. Pozwany został zawiadomiony o dokonanym przelewie wierzytelności.

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował kwoty dochodzonej przedmiotowym powództwem. **(dowód: kserokopia częściowego wykazu wierzytelności k. 24, kserokopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 25.03.2014 roku k. 17, kserokopia zawiadomienia k. 24v-25, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód twierdził, że jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie o abonament zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem, przy czym żądanie pozwu stanowiła kwota 1.957,88 zł, na którą składały się: nieopłacone faktury VAT oraz noty obciążeniowe naliczone jako kara umowna z tytułu niedotrzymania warunków umowy. Strona powodowa nie załączyła jednak do akt sprawy, poza umową o abonament z dnia 2 września 2011 roku, żadnego innego dokumentu, który potwierdzałby przyczyny oraz sposób naliczenia kwoty dochodzonej w pozwie, przede wszystkim poprzez załączenie wymienionych w treści uzasadnienia pozwu wystawionych przez pierwotnego wierzyciela faktur VAT i not obciążeniowych. Nadto do akt sprawy nie został załączony Regulamin świadczenia Usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu, Regulamin (...)Internet dla każdego” oraz Regulamin korzystania z usługi promocyjnej (...), stanowiące integralną część zawartej umowy o abonament.

W niniejszej sprawie, w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany kontestował roszczenie co do zasady jak i co do wysokości, stwierdził, że rozwiązał umowę z Cyfrowym P., zwrócił dekoder, a wszelkie płatności regulował na bieżąco, zatem zasadnym jest konkluzja, że w ocenie pozwanego roszczenie dochodzone przedmiotowym powództwem w ogóle nie zostało udowodnione. W konsekwencji to powód winien wykazać, że po stronie pozwanego istnieje obowiązek zapłaty na jego rzecz kwoty wskazanej w pozwie, jednakże powinności tej powód nie dochował.

Jak podniesiono wyżej, powód nie przedstawił żadnej faktury VAT oraz not obciążeniowych, a więc dokumentów z których wywodził żądanie pozwu. Uzasadniając swoje roszczenie, strona powodowa przedstawiła wyłącznie umowę o abonament z dnia 2 września 2011 roku, umowę przelewu wierzytelności z dnia 25 marca 2014 roku oraz częściowy wykaz wierzytelności. Załączona do pozwu umowa o abonament co prawda potwierdza, że między jej stronami istniał określony stosunek zobowiązaniowy, jednakże nie potwierdza istnienia jakiegokolwiek zadłużenia co do zasady, jaki i wysokości po stronie pozwanego. W tożsamy sposób należy ocenić przedłożone przez powoda kserokopie: umowy przelewu wierzytelności oraz częściowego wykazu wierzytelności, jako, że także w przypadku tych dokumentów nie zostały one poparte żadnymi dokumentami źródłowymi, w szczególności wobec stanowiska pozwanego kwestionującego zasadność żądania powoda. Są to tzw. dokumenty prywatne, których formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że zbywca (pierwotny wierzyciel) i nabywca złożyli oświadczenie nimi objęte. Tylko

w takim zakresie dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu. Natomiast materialna moc dowodowa tych dokumentów bez poparcia ich odpowiednimi dokumentami źródłowymi, wobec stanowiska strony przeciwnej, jest nikła.

Powód nie wykazał, zatem, aby zaistniały okoliczności uzasadniające żądanie pozwu, w szczególności nie wykazał, by pozwany był zobligowany do uiszczenia kwoty 1.957,88 zł. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W konsekwencji w przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej wysokości wraz z odsetkami od daty wskazanej w pozwie, tj. że pozwany nie wywiązał się ze ściśle określonych obowiązków umownych. Stosownie, bowiem do treści art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód.

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela zaś stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,

w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód wykazał jedynie, iż pozwany był stroną umowy o abonament, nie udowodnił natomiast, że K. W. ma obowiązek zapłaty na jego rzecz kwoty 1.957,88 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo w całości.